

Hỡi Người Bộ Hành

Thơ: Xuân Ly Băng

Nhạc: Lm Kim Long

1. Hỡi người bộ hành không tên tuổi đừng ra đi lúc bảng lảng hoàng hôn, tối lạnh lùng xin Người ở lại. Thày chết rồi Người sưởi ấm cô đơn. ĐK: Hỡi người bộ hành ôi Đức Chúa Ngài là đối tượng của niềm tin. Ở với chúng con đừng đi nữa bởi chính Ngài là Chúa phục sinh.

2. Hỡi người bộ hành không tên tuổi, Người đã nói gì với chúng tôi khiến cho trí lòng như nóng hổi giống lửa trời cao bởi miệng Người.

3. Bẻ bánh đi, Người ơi đừng đi nữa, sao trong cử chỉ thấy quen thân. Mắt chúng tôi giờ đây đã mở nhận ra Ngài thì Ngài đã biến thân.